

1. ΤΟ « ΣΥΝΔΡΟΜΟ ΤΗΣ ΣΤΟΚΧΟΛΜΗΣ » ΣΚΑΦΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΚΟΥΡΔΟΙ

Μέσο: ΤΑ ΝΕΑ

Ημ. Έκδοσης: . . . 06/12/2025 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 06/12/2025

Σελίδα: 28

Innews ΑΕ - Αποδελτίωση Τύπου - <http://www.innews.gr>

Το «Σύνδρομο της Στοκχόλμης» και οι Κούρδοι

ΓΝΩΜΗ

ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗ

Η πολιτική αντιπαράθεση για το Κουρδικό στην Τουρκία πέρασε σε νέα φάση με την ευθεία αναφορά του επανекλεγέντος προέδρου του Ρεπουμπλικανικού Λαϊκού Κόμματος (Cumhuriyet Halk Partisi-CHP) Οζγκιούρ Οζέλ στο «Σύνδρομο της Στοκχόλμης» όσον αφορά τη στάση του φιλοκουρδικού Κόμματος Ισότητα και Δημοκρατίας των Λαών (Halkların Eşitlik ve Demokrasi Partisi-DEM). Ο όρος «Σύνδρομο της Στοκχόλμης» αναφέρεται σε ένα περιστατικό απόπειρας ληστείας τραπεζής και ομηρείας τον Αύγουστο 1973 κατά το οποίο οι τραπεζικοί υπάλληλοι μετά τη λήξη της ομηρείας τους αρνήθηκαν να καταθέσουν εναντίον των συλληφθέντων κακοποιών, ταυτιζόμενοι με τις θέσεις τους και κατηγορώντας την κυβέρνηση και τις αστυνομικές αρχές. Σύμφωνα με τον κ. Οζέλ, η υποστήριξη που παρέχει η ηγεσία του DEM στην πρωτοβουλία του κυβερνητικού συνασπισμού για το «τέλος της τρομοκρατίας» και την «επίλυση του Κουρδικού» θυμίζει την ταύτιση των θυμάτων με τους θύτες στο περιστατικό της Στοκχόλμης. Ακόμη χειρότερα θυμίζει περιστατικά, όπου τα θύματα ερωτεύονται τον διήμιό τους. Η οξύτητα των χαρακτηρισμών αναπόφευκτα προκάλεσε την αντίδραση τόσο των συμπροέδρων του DEM, Τουλάι Χατιμογουλάρι και Τουντζέρ Μπακιρχάν, όσο και του ίδιου του προέδρου Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν, ο οποίος σημείωσε ότι «αν αναζητεί ο κ. Οζέλ τον δήμιο των Κούρδων, ας κοιτάξει στον καθρέπτη» και ότι «οι κούρδοι αδελφοί μου γνωρίζουν ποιος είναι ο δήμιος». Πέραν του παραδόξου ανταγωνισμού για το ποια πολιτική παράταξη παραβίασε περισσότερο τα δικαιώματα της κουρδικής μειονότητας, επί της ουσίας φαίνεται ότι ο πρόεδρος της Τουρκίας επιτυγχάνει να πάρει με το μέρος του την ηγεσία του DEM και να αυξήσει με αυτόν τον τρόπο τη νομιμοποίηση μιας πρωτοβουλίας, η οποία είχε αντιμετωπισθεί εξ αρχής με πολλή καχυποψία, λόγω των απηνών διώξεων τις οποίες είχε υποστεί το φιλοκουρδικό πολιτικό κίνημα από το καλοκαίρι του 2015 και εξής, όταν και κατέρρευσε η προηγούμενη πρωτοβουλία για την επίλυση του Κουρδικού. Ο τέως συμπρόεδρος του τότε φιλοκουρδικού κόμματος HDP Σελαχατίν Ντεμιρτάς παραμένει έγκλειστος καταδικασμένος για «υποστήριξη της τρομοκρατίας», ενώ πρόσφατες είναι και οι παύσεις δημάρχων κουρδικής καταγωγής εκλεγμένων, είτε με το DEM, είτε με το CHP με παρεμφερείς κατηγορίες.

Αν και δεν είναι βέβαιο ότι την επιλογή της πολιτικής ηγεσίας του DEM θα ακολουθήσει και η εκλογική βάση του κόμματος, η συνεργασία με τον κυβερνητικό συνασπισμό μπορεί να προσπορίσει κάποια αβέβαια οφέλη στην κουρδική μειονότητα της Τουρκίας, με αντάλλαγμα τη συγκατάθεσή τους στις συνταγματικές πρωτοβουλίες που αποσκοπούν στην παγίωση των πολιτικών αλλαγών που συντελούνται κατά τα τελευταία έτη. Η μη συμπόρευση με τις φιλοδημοκρατικές δυνάμεις της αντιπολιτεύσεως θα αποτελούσε απόκλιση από τις πάγιες αρχές του φιλοκουρδικού πολιτικού κινήματος που θεωρούσε την επίλυση του Κουρδικού ανέφικτη χωρίς τον εκδημοκρατισμό της Τουρκίας. Η συναίνεση στην εργαλειοκτική προσέγγιση του Κουρδικού είναι ενδεικτική μιας όλο και περισσότερο κυνικής προσεγγίσεως της πολιτικής. Καθώς το όραμα «μιας Τουρκίας χωρίς τρομοκρατία» μπορεί να καταλήξει συνώνυμο με το όραμα «μιας Τουρκίας χωρίς δημοκρατία», οι ρόλοι του θύτη και του θύματος συγχέονται.

Ο Ιωάννης Ν. Γρηγοριάδης είναι αναπληρωτής καθηγητής του Τμήματος Πολιτικής Επιστήμης και Δημόσιας Διοίκησης του Πανεπιστημίου Μπιλκέντ και επικεφαλής του Προγράμματος Τουρκίας του [ΕΛΙΑΜΕΠ](#)